

skulde udredes, men jeg troer dog næppe, at ret Mange af dem, som have kjøbt saadanne Hovedgaarde, have taget Hensyn hertil, og hvad jeg kan sige med temmelig Visshed, det er, at den tredie Art af Hesteudrederne, nemlig Brugerne, Leterne, Forpagterne af Jorder, hos dem eksisterer der i Reglen slet ikke nogen Idee om, at disse 36 Rbd. muligt for 70 Aar siden ere blevne betalte af Regjeringen til Anskaffelse af den Hest, som de nu i mange Aar selv have kjøbt uden at see nogen saadan Hjælp dertil; idetmindste er det mig bekendt om en Mand, der er Forpagter, at han slet ikke veed, hvor disse 36 Rbd. høre hen. Han har tværtimod i denne Krig, fordi han holder to Dragonheste og fordi han har maattet sende dem i Krigen, til sit eget Brug maattet købe to andre Heste, og nu for ganske nylig igjen 2 nye Dragonheste til en Priis af 280 Rbd. Det forekommer mig rigtignok i høieste Grad ubilligt, om man vilde gaae hen og tage disse Heste fra ham, som han i god Tro betragter som sin Eiendom, uden den mindste Godtgørelse. Af det samme Exempel sees ogsaa, hvor byrdefuld denne Pligt hviler paa de nuværende Hesteudredere.

Sorensen: Naar man først kommer ind paa en Selvmodsigelse, er man nødt til at holde Skridt og gjøre sig skyldig i den følgende og atter følgende o. s. v., og saaledes forekommer det mig, at det nødvendigt maa gaae med alle dem, som stemte for Erstatning for det privilegerede Hartkorn for dets forøgede Byrder, og ikke tillige vilde stemme for Erstatning for det uprilegerede Hartkorn for den forøgede Byrde, som det skal have ved nærværende Lovforslag om Hesteudredning. Da nu denne Inconsequens er bleven Forsamlingens Kjendemerke, saa kan jeg ikke Andet, end som jeg forrige Gang gjorde, stille mig fra dette Kjendemerke, og jeg kan ikke Andet end erklære, at jeg vil stemme fuldkommen imod denne Lov; thi det synes mig at være en underlig Ting, at paalægge de uprilegerede Hartkornsbesid-

dere en ny Pligt, en forøget Byrde, efterat der i Grunden aldeles ikke er forundt disse nogen Lettelse eller formindsket Byrde, som der burde, ved den saakaldte Hartkornsegalisering. Angaaende Eiendommen af Hestene, Statens Eiendom, og Hesteudredernes Eiendomsret til disse Heste, da er det jo dog aabenbart, at det er Statens Eiendom at fordre denne Hesteudredernes Eiendom til Brug saa ofte den vil og saa ofte fornødent gjøres, og naar blot Vedligeholdelsen af denne Eiendomsret gik over, som den bør gjøre, uden videre til dem, som skulle tage Deel deri, saa kan der ganske vist ikke blive Tale om nyt Indkjøb. — Da nu baade Lovforslaget og Vædringsforslaget meer eller mindre gaaer ud paa, at de uprilegerede nye Deeltagere deri skulle købe Hestene paany, saa finder jeg, det er en stor Inconsequens, en stor Selvmodsigelse af Righeden i Vedligeholdelsen blot, hvorom Taleren bør ene være her.

Boserup: Saaledes som Vædringsforslaget til § 5 nu foreligger, har jeg som Medlem af Udvalget tiltraadt det. Jeg maa nemlig erkjende, at det ved den Omfrykning, det har erholdt, har vundet saa betydeligt, at jeg anseer det foreneligt med Loven, saaledes som den blev vedtaget ved 2den Behandling. Men jeg antager i Særdeleshed det vundet ved Antagelsen af 2den Passus, at, naar de 1728 Heste nu blive af de tilkommende Udredere overleverede som Statens fuldkomne Eiendom, saa er Staten ved en maaskee forestaaende Omregulering af Armeen fuldkommen istand til igjen at tage disse Heste, naar den vil, og søge, dersom den finder det fordeeltigt, paa anden Maade at faae dem holdte, istedetfor at lade Hartkornet holde dem. Med Hensyn til den sidste Passus af Vædringsforslaget, skal jeg ikke udtale mig videre, men tillade mig at henholde mig til de Foredrag, som ere holdte af den høitærede Indenrigsminister og de ærede Talere, som have talt imod det af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) gjorte Forslag.